

मराठी

वेदांत

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४३५१ वे १३ [३४१]

ग्रंथ नाम

दीप रत्नाकर.

विषय

म. वेदांत.

दीपरनाक अथवा ॥ ६ ॥

(1) कः अर्जुनः चेः ॥ १९ ॥ तु अपा ना सि वी सरोनः भिन सी मी स्थु कचि आ
पनः अर्जुनः भु ठो नी ^{या जा} नः दो सी बंधन कर नी याः ॥ १९ ॥ जैसा सु
क न की के गु तः तैसा तु ज भ म जा तः या अ मे मी दे ड मानी
तः ते ने जा त घा त तु साः ॥ १९ ॥ मा सा दे ह यै से भिन सीः सा क्षी
वै आप ठे आप न दा ख वी सि परी हे न क के चि तु ज सीः आप न आ
प ना सि वी चारीः ॥ १९ ॥ मा सा सी र मा से न ये नः मा से मुख मा से
कानः मा से हा त मा से चरनः सा क्षी प न दा वी सीः ॥ २० ॥ मा सा डा
र मो ड त भ न तीः परी मी च मो ड त यै से न भिन तीः मी वे ग वी
यै से दां वि तीः परी अ मे चि ती न बाने चिः ॥ २० ॥ मा सा प्रा न मा सा

(2)

जीवः माहा आभा मासे नमः मासे म नभासे वैभवः येसा भा
वदावीतीः ॥ २३ ॥ वागवा नीसयुवदतः आपना वेगळे दा
वीतः परीहाना ही जा नतः कां जेशत वी शरिः ॥ २४ ॥ तु दे
हावेगळ आडेसीः परीमीथ्या देहममता धरीसीः मीवेग
ळकैसा भिनसीः तेही तुजसी सागतोः ॥ २५ ॥ स्थुळ शरीर
नेत्र स्थानः जायुती अवरुण जोगुनः वी श्व अभिमाने आ ॥ २६ ॥
पनः तु सा हो नवेगळ चिः ॥ २७ ॥ पंच महाभुता पासावः जा
ठे स्थुळ शरीर आवे वज्र जयां चा ही सागत सेभावः करी जीव
सावधः ॥ २८ ॥ काम क्रोध शोक मोह भयेः हे आकाशाचे गुण

दीपनाकर अध्याः ॥६॥

(2A) ये सी ज्यासिक को आलीखनः तो विधन्य संसारीः ॥७॥ थाः स्व
रूप तो अरूप अनाम पांहीः तेथे शाना चैन च ले कांहीः
मन बुधी सरीग नाहीः असे वाही कोंद ले ॥४०॥ ते वीशः ॥
न स्व रूप आहेः तेथे शाना चा लये होयेः ज्यासि दुग्ध
भासमी त्या भासताहेः तेच काम तेचीनीः काम पाहे ॥
नकी ॥४१॥ दुग्ध भी त्या असे भास लेः तेथे कामाचे कांही
न चालेः काम तेचीनीः काम जालेः अवी नारा ५२ ले परब्रह्मः
॥४२॥ जे जे मन बुधी सं अगोचरः ते ते दुग्ध चि साचारः
ते सागीता कामासी थारः की जे कया भासार नाही चकी ॥४३॥

(3)

मनोनीअनुभवेकोनः नाहीच होइले आपनः तरीच होये
समाधानः जालेनीरसन कामांचे ॥४४॥ जेथे कामासी
टावनाहीः तेथे कोधवेचा कारः तुसाक्षी होउनीयारा
हीः कोधचीपाहीअकोध होये ॥४५॥ कोधजालाअ
कोधः ते होशोकाचिउठासीअधः मग गुर ~~ली~~ लासस
चीदांनदः असेअगाधसाधवे ॥४६॥ तुशोकमोहातेजा
नसीः शोकमोहापरआहेसीथेसे जानोनीयामानसीः सा
क्षीआपनासीजानरे ॥४७॥ कामकोधशोकमोहजानः
तुथाचासाक्षीयाहोवोनर्मानः पुनप्रभुतेतुआपनः धरी

॥४८॥

दीपनाकरचध्याना॥८॥

(3A)
खुनजीवी हेः ॥४८॥ तु आकाशाचा साक्षात्प्राप्तिः भि
नोनी आकाशाचे गुणासी जानासीः तु स्वप्रकाशक ते जोरा
सीः धरीभानसीः खुन हेः ॥४९॥ जा ले आकाशाचे नीरश
नः आता वायोचे करीतों कथनः हे तु अती आदरे मनी ध
रो नः साक्षी होउनी सहै ॥५०॥ धावनच वृक्षन आकोच
नः प्रसरन आनी नीरोधनः हे पांची ताजी वायो पासोनः
तु या होनी वेगळा ॥५१॥ तु वायो चा साक्षात्प्राप्तिः तु सा
सते वृक्षन वायोसीः नाथो न जाने तु जसीः तु सासी अमी
॥५२॥ धावनच वृक्षन आकोचनः तु याचा जानताथा
हो न भोत्रः प्रसरन आनी नीरोधनः याचे शान तु जे अमी

॥८॥ तु हे चि जरी अ स ता सिः तरी या ची या क मा न जा न ता
सीः तु र च त र सी ध ब्र ह्म आ हे सीः हे र च म दे र व सि दे ह संगे
॥९॥ तरी हे स र्व भी श्या जा नो नः सां डी वा यो चा अ भी भा नः
रा हे सा क्षी हो उनः जा ले नी र स न वा यो चेः ॥१०॥ पु के द र
वे सा व धा नः तु ते ज सी न क सि आ प नः तु से नी ते जा ते ज प
नः तु वी ल क्ष न या ह नीः ॥११॥ शु धा नु र्गा नी दा जा नः ॥१२॥
आ व स मा त जा चे गु नः तु या चा जा न ता या हो नः अ स
सी भी न सा क्षी तेः ॥१३॥ तु शु धा का र अ स ता सिः तरी या ची या
क र्त्तु ता ते न जा न ता सीः तु प्र का र क या स र्व सीः ली प न स सी को
न हा सीः ॥१४॥ तु से नी ते जे स ते ज ते जः तु ते जा चे नी ज ते जः

॥१५॥

दीपनाकरः ॥ ५ ॥

हेअंतरीचेसांगतो गुजः जानोनसहजराहवापाः ॥ ५ ॥ तुक्षु
धा। नुगतेजानसीः सुरवेनीजे। ओयैसेत्मनसीः साक्षीतवा
ळसासीः जानतअससीप्रकाशः ॥ ६ ॥ तुजजनहसीआपनः
तुझेनीजलाजउपनः तुजळाचासाक्षीजळाहोनः वीठ
क्षनसाक्षीवेः ॥ ७ ॥ कांकुमुत्रश्रीनीतपुनीः मज्यारेतआप
नहेजा। श्रीजळापासोनः शायेशानतुजलाः ॥ ८ ॥ तुया
सर्वाचाजाजताः अससीसर्वाहोणपरताः साडोनीयाचिअहंताः
साक्षीआताराहरेः ॥ ९ ॥ तुमहीळाचिसाक्षीआहेसिः परीश्व
मणुणेनेनसीः तुयेकव्यापकसर्वासीः अळीतअससीसाक्षीवे

(५)

॥६४॥: रोम लयाभांस अस्तीः पाचवी तेनाडी नी-शीतीः धृतके पृथ्वी-
गुण अस्तीः यवंस्त्रीती देहाचिः ॥६५॥: तु पृथ्वी-ची पृथ्वी-चा पणः
तु जेनी पृथ्वी-सी पृथ्वी-पणः भू-नी नी पृथ्वी-ची कर्मा सि जाणः साक्षी
कोण जाण सीः ॥६६॥: तु रोमा-चा जाण ताः अस सी सर्वा हो न परताः
सांडो नी था-ची अहंताः साक्षी चा ता हो धरे ॥६७॥: प्रथ्वी न हरे सी कक्षीः ॥६८॥:
जा पणोः तु जळ न हसि द्रव्य गुणो तु ते जन हसी दाहक लक्षणेः
साक्षी राहणे सी जेव धराः ॥६९॥: चंचळ वेवायो न हसीः तु थाप
कथा काशा सीः भू-वो नी सर्वा सी जाण सीः धरी माण सी खुण ह

दीपरत्नाकरचंद्रध्याः ॥५॥

(5A) ॥६॥ यवंपाचापासोऽणपंचवीस जाळीः तेतां साक्षीते जाणीतळीः मातुं
गुणयैसी बोळीः बोळता आळी थोर हा ॥७॥ चापासोऽणपंचवीसः ये
ने आकार जाळा स्थु कृत्स्न जाणसी जायु तीसः पांचरंगास वोळ
स्वसिः ॥८॥ शुश्वीरक वर्न असेः लकृस्व त वर्न भासेः अक्षी ग्राम
वर्न दीसेः वायो परीसी नीक वर्न ॥९॥ आकाश ते पीत वर्न दीसतः तुं
रंगा जाणताः रंगा तीत तुस नी हरंगरापतः साक्षी भुत वेग कृतः
॥१०॥ गगनी अधी दृता धर्मः अवकाश ते कर्मः शब्द गुण परमः वेद्य
नाम श्रोत्रासीः ॥११॥ गगनाचे धर्म कर्म गुणः तुसाक्षी ते जाणसी

आपणः येसी जानो नीयारकुणः यापासो नका ठीरे ॥७८॥
पवणी धर्मचा चव्यताः व्युहण कर्म तवताः गुण रो व्द स्यं ज्ञाताः
(६) त्रत्वेसी तवताः वेद्यः ॥७९॥ याते ही तु जाणसीः म्हेनो नी हे तु न हंसी
तुमुकी च साक्षी आहं सिः धरी भाषसी खुण्डः ॥८०॥ ते जी तु व्द ता धर्मः
पचे अत्रा दी क कर्मः शब्द स्प र्श रस पहे कमरुण परम ते जीः ॥८१॥
कुं जरी ते ज अस ता सिः नरी ते ल कर्मा सि न जाण ता सिः तु साक्षी ते वे
गं का आहं सिः सां डी या सि उता व के ॥८२॥ श्रोत्र आनी त चा जाणः
ती सर ते न यणः ते जी वे च्य आपण ज कं रु द्दे ज आये काः ॥८३॥
जं की धर्म द्रव त क्के दना दी धर्म तेथेः शब्द स्प र्श रस येथेः तु

॥८४॥

दीपनाकरव्याख्याः ॥६॥

(6A)

जातसाक्षीत्वेः ॥८१॥ श्रोत्रचानयनः चोधीते जीहा जातः यासी
 वेद्य आपणः हेतुक्षणाः जलवेः ॥८२॥ तुया चाजाताः यां होनी
 अससीपरताः येसे जातो नीयातवताः साक्षी आता होयेरेः ॥८३॥
 पृथ्वी चाधर्मकटी जलः धरना दीक कर्म तेथे पांच गुण वर्ततः शब्दादी
 सप्तवीर्येः ॥८४॥ येसी च पांचासी जातः वेद्य असे आपणः श्रो
 त्रचानयनः जीहा प्राण हे पांचः ॥८५॥ पृथ्वी नहसी आपणः
 पृथ्वी कर्मा चाजाता पुनः भूमी नीया कर्मा ठागोणः साक्षी कोठा
 जातासीः ॥८६॥ जाग्रुत अवस्ते मां जी जे जे वासतः ते ते तुं अससी जा
 तातः भूमी नी तुं जाग्रुती असीतः मानी सहवचणम् ॥८७॥

(7)

उचनीचभुभिका जाणसीः आपउपरावे वो फरवसिः मासेनुसे
ननतोसिः परीअससीवेगळाः ॥ ८८ ॥ स्वर्गनका चेशाळाः ना
नातीर्थव्रतअनुष्ठाळाः देवीदेवतापुरेपाटळाः हेसाळा जागुती
सीः ॥ ८९ ॥ चारवाणी चारवाणी चोत्यासीलक्ष्मीवाज
नीः नानाशब्दब्रह्मचिनाडणीः अवेजागुतीळागुणीसाळाच
सेः ॥ ९० ॥ ब्राह्मणक्षेत्रीवर्यगुद्रजाळाः जागुतीहोनीवीलक्ष
णः जाणसी आपनसाक्षीवैः ॥ ९१ ॥ तुवीप्रादीकांतजाणसीः
ब्राह्मणनरुसीः सयतेः ॥ ९२ ॥ तुंक्षेत्रीनरुसी आपणः

॥ ९१ ॥

दीपनाकरत्रयः ॥१॥

श्वेत्यासितुसेनीक्षत्रपाणः तुक्षेत्रकर्मापासोऽणः वेगकृत्ताणसा
क्षीतेः ॥१॥ तुक्षेत्रयनहसीसयभाणः तुक्षेत्रयाचाजाणतां आप
णः वेक्ष्यकर्मासीचळीसजाणः साक्षीपुनसककाचा ॥१॥
तुक्षेत्रहीनहसीः शुद्रकर्मातेजाणसीः भनोनीतुवेगकृत्सक
ळसीः धरीभाणसीखुणहे ॥१॥ तुक्षेत्रहीआश्रमाजाण
सीः तुक्षेत्रहीआश्रमावेगकृत्आहेसीः साक्षीतसककाचाळसीः
जेवीलोहासितुंबकः ॥१॥ सपपाताळस्वर्गयैकवीसः सय
ळोकवैकटकेकसः दाहीदीशादेवसर्वसः जाणोसककास
जाणुतीः ॥१॥ स्त्रीपुरुषाभावकतीः नानावीद्येचिवीसतिः

(४)
या स वं ते असे जाणतीः येक जायुती सत्य मानीः ॥ १८ ॥ जायुती
सजे जे जाणवठेः ते ते जायुती बरोबर गेठे लुके सप आहे संव
ठेः ते जाणवठे जात नाहीः ॥ १९ ॥ तुवी श्व अर्भा माणी न हसीः
वी श्व अर्भा मानीया चा साक्षी आहे सी भुनो नीया ते जाणसीः
धरी माणसी रकुठा हे ॥ २० ॥ तुरजे गुण हीन हसीः रजोगुण ॥ २१ ॥
चा साक्षी आहे सीः भुनो नीर जोगुणा चैक माते जाणसीः संदेह
माणसी धरो नकोः ॥ २२ ॥ स्वर्गिनी सुचकः हारजे गुण च देस
रजोगुने येकी अनेकः न सता शोक वाढवी ठे ॥ २३ ॥ ना
ना प्रकाशी चेशाळाः चौदावी द्या चौसट कळी जाणः गीत प्रवंच

दीपरत्नाकर अध्याः ॥ ५ ॥

(8A)

रत्नागशाखाः रत्नगुणवर्तिस्तारताः ॥ १०३ ॥ चाररवाणी चार
वाणीः चोयासी उक्षलवालीः पापपुंन्यसुरवदुरवमांडनी
रत्नगुणापासोनीजाठीकीः ॥ १०४ ॥ आदीपासोण अवसाण
परीयंतः हारजोगुणाचिसमस्तः जीवसीवमायाब्रह्मलतातः
वादकरीतरजोगुणाः ॥ १०५ ॥ जेजेमठाबुधीसआडे तेतरजो
गुणापासोणीजाडे येसेजानोणीआपुडे हीतवहीडे करीरे
॥ १०६ ॥ तरीरजोगुणायासिचहिनने जोआपणआपणसी
नने येकीअनेकजाणने हेकरनेरजोगुणाचे ॥ १०७ ॥ म
गश्रमेश्रमवाढतः तेनेअभीमाणाजउतः अभीमाणेहोतोधातः

(9)

यातायातचोयासिचीः॥१०८॥ःआपुठेसाक्षीववीसरोमीःभीदेहचि
चेतीमानोनीःयाखरवोव्याअभीमानेकरोनीःहोतेहानीपान्याचीः
॥१०९॥ःआपन्याआपठावीसरठाःस्मनेनीदेहचीमीमानीठाः
नसताचिअभीमाजोउडठाःतेनेपडठादुरव।नवीः॥११०॥ः
अहंभ्रंभास्मीहाअभीमाजोयेनेहोठजेपावठाःअहंदेहभुठा
ताजाठाःहोयेभाठावेताचेः॥१११॥ःयाहैतेनानापरीःयेकी
अनेकतर्ककरीःजेसेकठाकवीससेवीयावरीःउगाचिवैरव
रीजल्पः॥११२॥ःजेचव्यासव्यावोउतःचागोचिअसेजव्या
तःतेसेनानामतमतांतराचिस्थीतःअसेभासतदेहसंगेः॥११३॥ः

॥१११॥

दीपरनाकरच्यध्याः ॥६॥

(११)

देहसंगहेचिकाळ कबीडः येनेचि भ्राती होतें सेतुलः हेरजोगुळा
चेचोडः आगतोगुलतुलसी जीवीचेः ॥११४॥ रजोगुळाचेयेता
चारः हेचीहेहोती चारः रजोगुळाचेकर्माळाणसी तुरः अससीसा
चारः वेगळुचिः ॥११५॥ रजोगुळापासोळजेजेजेजेः तेतेरजोगु
ळावरोवरीगेळेः हेतायेकेजानीतळेः तुझ्याव्यापीळेयेकतेजेः ॥११६॥
तुसर्वाचाप्रकाशकः परीदेहेसंगेवाढे शोकः नसताचि देवअभी
माळाः ॥११७॥ तरीतुहेस्थु केशरीरनहसीः स्थुकेशरीराभाळा
ळाताआहेसीः नातेंनाही तुजयासीः धरीमाळासीरकुळाहेः
॥११८॥ शरीरासीजातगोतः शरीरासीनावरपणसोभतः स्त्रीपुना

दीकं समस्तः जाणस्य शरीरासीः ॥११॥ अथः अरेशरीर चीतुसे नोदः
माशरीरां चीतुसी कायैः येसे जाणो नीसा व ध होयः साक्षी होय
शरीरा-वाः ॥१२॥ स्त्री पुत्र आनी धाणः येने ची शरीरासीस भा
धाणः याचाचिह व्यास करीतां जाणः होते हाण भड्डाणी-चीः ॥१३॥
शरीरी-आ-व्या-येसार्थकः हरीभक्ती करावी येकः तेसां डो नीया वीरा ॥१४॥
येसुखः हसवे मुखसे वनी ॥१५॥ वीशया सुखाचि प्राप्तिः धाव
वीणानद्वेक व्यांती-ते धाणमेक वया उपाये करीती-हेचिस्थीती
सागतो ॥१६॥ येक नाना वीद्या अभ्यास करीती-काव्य व्याकने
पठतिः द्रव्यासाधने नीयां-वीती-पुराण सागती मंदमती ॥१७॥

दीपनकरअध्याः॥१॥

(10A)

काव्यशास्त्रे पठेन विप्रतीके लीः परीच्यास बुधी नाही पाही लीः
हमनौनी कां वा वलीः प्रपंचे पडली बळे विः ॥ ११ ॥ सुख दुख प्रा
रब्धाधी ॥ हे वेदस्यास्त्रे सागतीरु ॥ परी हा वी न र सु ल ला ॥
पण ते जो म ला न करी विः ॥ १२ ॥ वी र ये से व जो जा ला म स्तः
हमनौनी क म्य क र्मा ते वि करी त स ग र्धा म नी ध री तः प सु व धी त ह
नौ नी याः ॥ १३ ॥ ते आप ना सी ज री जा ण ते तै री ते नीः काम क र्म
करी तीः प सु हौं से भी सा गी तेः अ र व ड अ स ते अ नु म वे ॥ १४ ॥
शा ती क्ष म ते ध री नः वै रा ग य थु क करी ते ज ला णः वी वे के सां डी ते अ
जी मा णः सा क्षी हो न रा हा ते ॥ १५ ॥ सुख दुख प्रा रब्धाधी ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com